

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
دوشنبه ۲۸ آذر ۱۴۰۱ - ۲۴ جمادی الاول ۱۴۴۴
سال بیست و چهارم - شماره ۶۶۵۳ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۳۰۰۰ تومان

سرمقاله
غلامرضا صادقیان/سر دبیر

چرا حتی با یک تیم فوتبال سیاه فرانسه «یک کشور» نیست؟!

جام جهانی یک مسئله فراتر از فوتبال هم داشت که غلبه سیاهان و گاهی مسلمانان در تیم‌های اروپایی و سفید بود، مثل انگلیس و همین فرانسه نایب قهرمان. در برخی بازی‌ها مانند فرانسه و مراکش، علاوه بر سیاهان، شمار مسلمانان دو تیم هم غلبه داشت. در مقابل فرانسه، آرژانتین، تیمی یک دست سفید و بدون بازیکن سیاهپوست و مسلمان حتی بدون سرخ‌پوست بود. این مسئله، بحث‌هایی را برانگیخت. مثلاً کسی پرسیده بود «چرا فرانسه این همه بازیکن سیاه دارد و آرژانتین هیچی؟!» پاسخ شنیده بود «چون ما یک کشور هستیم، نه فیلم والت دیزنی!» می‌بینیم که ترکیب سیاه تیم فوتبال امپراتوری‌هایی که قبلاً کاملاً سفید اما با سابقه برده‌داری سیاهان بودند، چیزی نیست که در متن فوتبال، گم یا به‌سادگی ضمیم شود. و بسا کسان این وضعیت را امتیازی تمدنی در پذیرش و اشاعه انگارهای تکثر و جهانی شدن می‌دانند که بر برابر کشورهای غیر تکثرگرا یا ملی‌گرا یا انحصارگرا قرار می‌گیرد. اما آیا می‌توان ترکیب سیاه و مسلمان تیم فوتبال یک کشور را به‌عنوان تکثرگرایی از آنان پذیرفت؟ آیا فرانسه به این علت که در برخی بازی‌های همین جام فقط یک بازیکن با اصالت فرانسوی در زمین داشت، در حالی که دو بازیکن با اصالت کامرونی و بازیکنانی مسلمان از آفریقا داشت، یک کشور تکثرگراست؟

با همان منطق تکثرگرایی، پاسخ این پرسش فقط وقتی مثبت است که اولاً اگر ترکیب ملی فوتبال فرانسه را برآیندی متعادل از ترکیب جمعیتی فرانسه می‌دانیم، در دیگر بخش‌ها از جامعه قضاوت و مدیران و پزشکان و نمایندگان دولتی و پارلمانی گرفته تا بخش دیگری که سیاهان و مسلمانان، متکثرند، منتخب آن‌جمن‌ها و اجتماعات نیز سیاه و مسلمان باشند. بنابراین ترکیب سیاه و مسلمان بتوانند قوانین را مطابق عقاید و باورهای خود تغییر دهند. مسئله فقط در حد «دریسا کاناگه» یا هابیک سنگالی نیست که چون حاضر نشد پیراهن همجنسگرایان را تن کند، به کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال فرانسه فرخوانده شد، مسئله یک ملت است، ملتی که در آینده با فریضه «کثرت مسلمانان» چه خواهد کرد. سال ۱۳۸۸ در رخ‌تجمع، روحانی شیعه فرانسوی در گمده منابا اعتقاد محکمی از «جمهوری اسلامی فرانسه» در دو دهه آینده سخن می‌گفت: «تشریف به دین اسلام در فرانسه، فوج‌فوج است و این از نگاه افکار عمومی دنیا پنهان نگه داشته می‌شود. علت آن هم یوپایی و حقیقی بودن اسلام در مقابل ادیان تحریف شده دیگر است که نمی‌توانند به پرسش‌های فلسفی تحویلگردگان پاسخ دهند»

داستان آن حاجی فرانسوی را اگر جدی یا قریب ندانیم، باید بتوانیم تبیینی برای تصویب قانونی با هدف تقویت «اصول جمهوری» یا «مشور جمهوری» در فرانسه ۲۰۲۰ علیه رشد اسلام‌گرایی داشته باشیم. مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه که مبتکر و فراخوان‌دهنده این قانون بود، می‌خواست مانع آنچه «جندیایی طلایی اسلام‌گرایانه» می‌خوانند، شود و به قول خودش «اصول وحدت‌بخش سکولاریسم فرانسه» را تقویت کند. این قانون مینا و راهبرد تطابق جامعه مسلمانان با ارزش‌های بنیادین جامعه فرانسه خواهد بود. گفته می‌شود فرانسه ۶ میلیون مسلمان دارد که بیشترین در بین کشورهای اروپایی غربی است. بر اساس قانون «منع اسلام سیاسی»، کودکان فرانسوی باید از سه‌سالگی در مدرسه عمومی و به رسمیت شناخته‌شده، درس بخوانند. آموزش در خانه، فقط در موارد استثنایی میسر است. کارکنان دولت باید به طرفی مذهبی داشته باشند و هر گونه تهدید یا تهاجم مبتنی بر انگیزه‌های اسلام‌گرایانه نیز می‌تواند به بهای تا سه سال زندان و تا ۷۵ هزار یورو جریمه نقدی تمام شود. هر خارجی که مفاد قانون را زیر پا بگذارد، از فرانسه اخراج خواهد شد. بر اساس این قانون، انجمن‌ها و تشکلاتی که فرهنگی، اجتماعی و مذهبی، تحت نظارت دقیق‌تر قرار خواهند گرفت.

چند ماه پیش نیز وزیر کشور فرانسه سخنانی به این مضمون داشت که حتی اگر روزی اکثریت با مسلمانان شود، قانون اساسی فرانسه، ابدی خواهد بود!

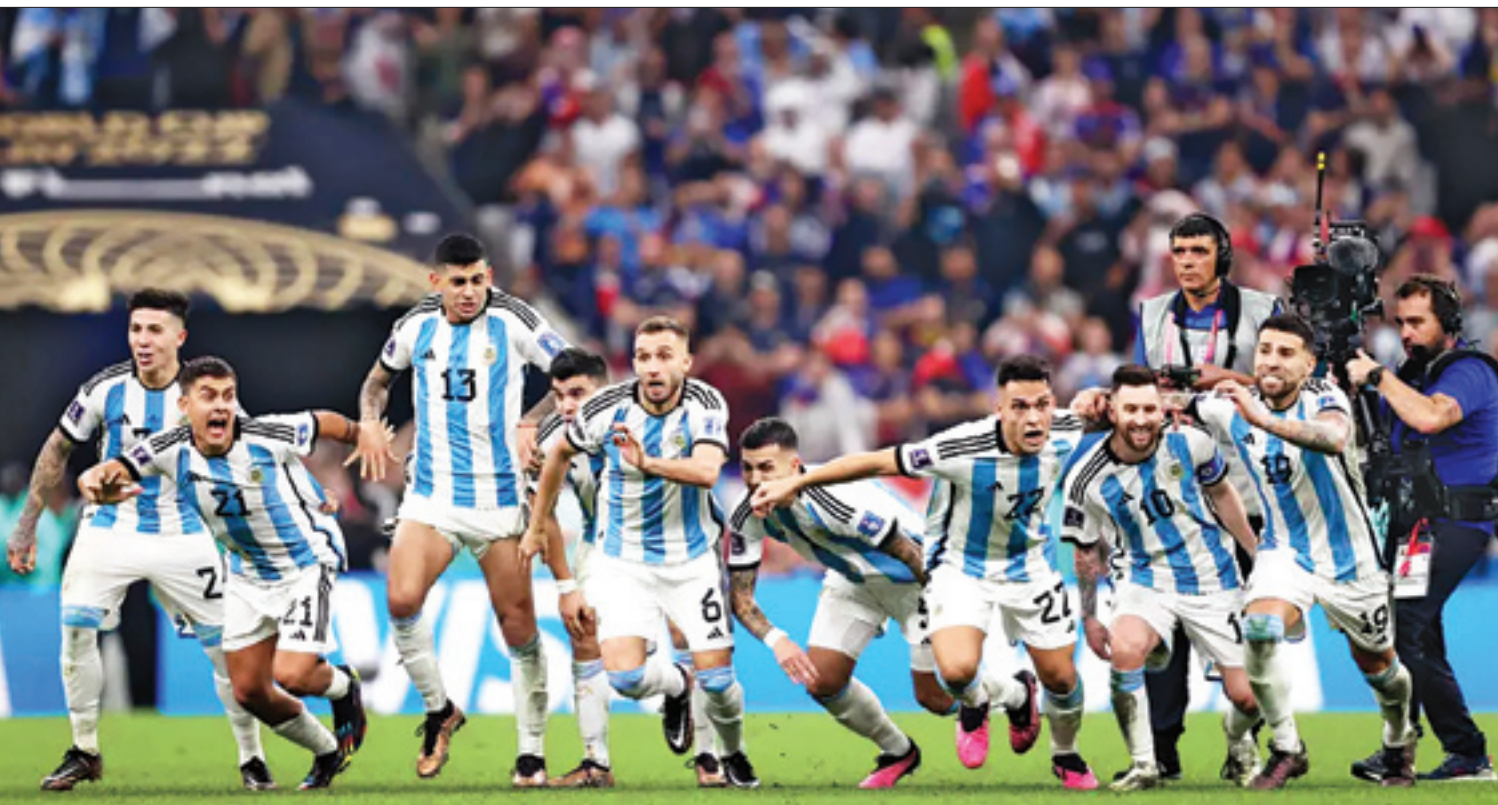
آنچه سیاست‌مداران فرانسه و مکرون، که در ورزشگاه دیدار نهایی فوتبال جام جهانی قطر حاضر شد، از تیم ملی سیاه و مسلمان این کشور انتظار دارند، عمل به قانون اساسی تا ابد سکولار و «مشور جمهوری» فرانسه است، نه اینکه به‌عنوان نمادی از تکثرگرایی، پیشقراولان تغییرات «اساسی» در مدنیت فرانسه باشند. برای همین است که مطابق یک برآورد به‌رغم مسلمان بودن برخی اعضای تیم ملی فرانسه- شاید فقط به خاطر حضور مکرون در ورزشگاه- مسلمانان از شکست فرانسه خوشحال نشدند! اینجاست که اگر آن پرسش و پاسخ آغازین این نوشته به‌شکل دیگری مطرح شود که «چرا فرانسه برای آینده این کشور که به سمت ترکیب جمعیتی مسلمان می‌رود، با تصویب قانون لیدی سکولار/اسلام‌ستیزی می‌کند؟» پاسخ این است که «چون یک کشور نیست و بیشتر یک سیرک است!»

همین حالا آماده جنگ ترکیبی بعدی شوید

محسن ردادی، استاد گروه مطالعات انقلاب اسلامی پژوهشکده فرهنگ و مطالعات اجتماعی در گفت‌وگو با «جوان»: باید به جوانان اجازه داد فریادشان را در رسانه‌های خود بزنند. تا وقتی ذهن او از آنچه می‌خواهد بگوید، پر است، چیز دیگری را نمی‌پذیرد. بعد باید با تبیین کامل، از همین حالا برای جنگ‌های ترکیبی آینده آماده شویم

با مخاطب عصر جدید یک‌طرفه صحبت کردن و به‌خصوص با نسل جدید و جوانان دهه هشتادی که بیشترین آسیب‌ها را در این اغتشاشات دیدند، کار را به جایی نمی‌رساند. شاید ما باید در این روش‌ها تجدیدنظر کنیم، اینکه یک‌طرفه صحبت کنید و مخاطب را به رسمیت نشناسید و بگویید هر چیزی که من می‌گویم درست است، زبان مشترک را از دست می‌دهیم. باید این زبان را داشته باشیم تا بتوانیم با افراد گفت‌وگو کنیم. یک چیز دیگری که گفت‌وگو را ایجاد می‌کند، گوش کردن است. ما باید بپذیریم که رسانه‌های ما بیش از اینکه گوش باشند، زبان هستند و رسانه‌های بیگانه هم از این نقطه ضعف خیلی خوب استفاده کردند! | صفحه ۳

ضایعه اول در جنگ شناختی اخیر این بود که دشمن تلاش کرد ذهن‌ها را به شدت نسبت به مسئولان بی‌اعتماد کند و موجب شد ذهن بخشی از مردم که تحت‌تأثیر این بمب‌های تبلیغاتی قرار گرفتند نسبت به مسئولان، کشور، آینده و خیلی از موارد آسیب‌دیده و مسموم شود که این باید به نوعی برطرف شود. در این جنگ شناختی هم ما عده زیادی اسیر و تلفات دادیم، ولی ظاهر آن معلوم نیست. یعنی ظاهر کسی که در خیابان در حال رفت‌وآمد است، فرد سالمی است، اما تحت‌تأثیر این جنگ کاملاً مسموم شده و کاملاً ذهن برآشفته است و نیاز است فضای فراهم شود افراد آسیب‌دیده‌ای که در این جنگ شناختی درگیر بودند، تیمار شوند

جام طلایی مسی!

هر چند تویی که به تور نجسید - گل سوم آرژانتین و مسی - به دل هم نمی‌چسبد اما وقتی مکرون، رئیس‌جمهور اسلام‌ستیز برای تشویق تیم ملی چندملیتی کشورش با یک دوچین فوتبال‌ست سیاه‌پوست مسلمان به ورزشگاه بیاید، بیشتر موجب می‌شود بازی فینال که همه چیز داشت، کمتر از ارزش واقعی خود بچسبد! این جام را واقعاً نمی‌توان جام یک فرد دانست. امپایه با مسی؟! نه این یک جام با درخشش همگان بود، هر چند به خاطر اسطوره بردازی فوتبال نهایتاً به آن «جام طلایی مسی» می‌گویند! | همین صفحه

ماراتن فینال قطر را آرژانتین از فرانسه برد

جام طلایی مسی!

فریدون حسن
هر چند تویی که به تور نجسید - گل سوم آرژانتین و مسی - به دل هم نمی‌چسبد اما وقتی مکرون، رئیس‌جمهور اسلام‌ستیز برای تشویق تیم ملی چندملیتی کشورش با یک دوچین فوتبال‌ست سیاه‌پوست مسلمان به ورزشگاه بیاید، بیشتر موجب می‌شود بازی فینال که همه چیز داشت، کمتر از ارزش واقعی خود بچسبد! این جام را واقعاً نمی‌توان جام یک فرد دانست. امپایه با مسی؟! نه این یک جام با درخشش همگان بود، هر چند به خاطر اسطوره بردازی فوتبال نهایتاً به آن «جام طلایی مسی» می‌گویند!

فرانسه دیدار نهایی جام جهانی قطر در شب بین آرژانتین و فرانسه برگزار شد. دیداری جذاب و فوق‌العاده زیبا که در وقت‌های قانونی و اضافه به تساوی ۳ بر ۳ رسید اما آرژانتین به لطف درخشش مارتینز و پنالتی‌زانش موفق شد با حساب ۴ بر ۲ در ضیافت پنالتی‌ها پیروز شود جام را بالای سر ببرد.

حالا لیونل مسی فوق‌ستاره فوتبال آرژانتین، مرد جاودانه آلبی سلسته است و جانشین مارادونا. مسی در آخرین جام جهانی‌اش رویای خود را تحقق بخشید و آلبی سلسته را قهرمان جهان کرد.

دیدید دشان حتی تعوشش را هم نمی‌کرد که با سوت شروع مسابقه تیمش تحت فشار وحشتناک آرژانتین قرار گیرد. بازیکنان اسکولایی با توپ‌رسانی‌های مسی، دوندگی‌های آواز و نفوذهای بی‌وقفه دی مارا چنان عرصه را بر فرانسه تنگ کرده بودند که خروس‌ها چاره‌ای جز دفاع و عقب کشیدن نداشتند. در عین

ورزشگاه را روی سرشان بگذارند. آرژانتین دست‌بردار نبود و بعد از چند دقیقه باهم مردان دیار نقره پیش برد. دقیقه ۲۲ بازی نفوذ دی مارا چاره‌ای برای دمبله باقی نگذاشت تا او را بزنند و داور لهستانی را وادار کند نقطه پنالتی را نشان دهد. لیونل مسی با خونسردی مثال‌زدنی توپ را بر خلاف جهت حرکت هوگو لوریس به گل اول بازی تبدیل کرد تا هزاران هوادار آرژانتینی

بگیرد و منوای و تورام را جانشین آنها کند. هر چند که بازم هم این آرژانتین بود که حاکم بی‌قید و شرط نیمه اول بازی بود.

بازی در نیمه دوم هم با برتری آرژانتین شروع شد بازی بابرنامه تیم اسکولایی فرانسه را وادار به اشتباه می‌کرد اما آلبی سلسته فرصت‌های زیادی را از دست داد تا کار به ۱۰ دقیقه پایانی برسد، جایی که آرژانتین ناگهان هر چه داشت را به فرانسه داد. دقیقه ۷۹ پنالتی اعلام شده برای فرانسه را امپایه گل کرد و درست دو دقیقه بعد ستاره فرانسه با یک ضربه تماشایی کار را به تساوی کشاند تا داستان بازی هلند دوباره برای آرژانتین تکرار و کار بازم به وقت اضافه کشیده شود.

آرژانتین خسته در وقت اضافه اول بیشتر دفاع کرد تا بتواند کار را به وقت دوم بکشاند، هر چند در دقیقه آخر این وقت دو بار می‌توانست دروازه فرانسه را باز کند اما بی‌دقتی مارتینز و دفاع خوب فرانسه مانع شد. شروع وقت دوم اضافه لئو مسی ورزشگاه را منفجر کرد و گل سوم را به ثمر رساند تا همه چیز دوباره به نفع آرژانتین دنبال شود. اما بازم پنالتی به سود فرانسه تا باز هم امپایه در مبارزه با مسی کار را به تساوی بکشاند و بازی زیبایی فینال جام جهانی ۲۰۲۲ به ضربات پنالتی کشیده شود.

در ضربات پنالتی امپایه و موالی برای فرانسه گلزنی کردند اما کومان و شوامنی پنالتی‌های خود را از دست دادند. برای آرژانتین مسی، دی بالا، پارادز و مونتیل گلزنی کردند تا آنها قهرمان شوند.

زیر پا گذاشتن حقوق شهروندی خانم‌ها

در شهر زیرزمینی

سرو صدای قطار تمام فضای ایستگاه را پر می‌کند. افتاد پیکر همسر شهیدم در یکی از همین تابوت‌ها قرار دارد. یکی از همشهری‌ها هم همراهم بود. گفت چرا ایستاده‌ای؟ گفتم فکر کنم پیکر حسین در این ماشین است، هر کاری می‌کنم نمی‌توانم جلوتر بروم. گفت که علم غیب‌داری؟ گفتم اطمینان دارم حسین برگشته است. انگاری یکی مرا آنجا نگه داشته بود و نمی‌گذاشت حرکت کنم! | صفحه ۷

جای بازیگر ضدامنیتی البته که سینما نیست

جای بازیگر در زندان نیست، اما کسی که با امنیت بازی می‌کند، باید منتظر رفتار متناسب هم باشد. حتی اگر شهرت خود را مدیون بازیگری باشد. کسی که کشتگری‌اش را روی موج شهرت هنری‌اش سوار کرده و از تخصص هنری‌اش برای تأثیرگذاری سوءاستفاده می‌کند، نمی‌تواند انتظار داشته باشد همین شهرت هنری برای او مصونیت قضایی بیاورد و با مردم عادی در برخورد قضایی متفاوت باشد. وقتی قرار است نقش امنیتی ایفا کنیم، هزینه‌های این بازی را هم باید بپردازیم و این شامل بازیگری ممکن است به لوکیشتن زندان هم برسد.

دوش پر تاب کماندویی در تهران! مگر دنبال جنگ بودند؟!

پیدا شدن یک دوش پر تاب کماندویی در تهران حکایت از آن دارد که آشوبگران در صدد پیدا کردن راهی برای درگیری کردن پایتخت با جنگ هستند. این اسلحه که روز گذشته پلیس تهران از کشف آن رونمایی کرد برای حمله به خودروهای زرهی، عملیات‌های خرابکارانه و حمله به ساختمان‌ها به کار می‌رود. در کنار این اسلحه کماندویی، مأموران پلیس محموله‌های دیگری از سلاح کشف کرده‌اند که افتادن آن به دست آشوبگران می‌توانست حوادث خونین دیگری را رقم بزند

پایبیز پنجاه سالگی

«پایبیز پنجاه سالگی» ناگفته‌های «طرح احرار» شهید سلیمانی برای اشرار

گفت‌وگوی «جوان» با محسن اسلامزاده، کارگردان مستند «پایبیز پنجاه سالگی»

حق با اسکوچیچ نیست؟!

ایحاً حق با اسکوچیچ نیست؟ این نخستین سؤالی است که بعد از درگیری سرمرمی سابق تیم ملی و فدراسیون فوتبال، ذهن هر کسی را متشغول می‌کند. می‌توان همه کاسه و کوزه‌ها را اسر اسکوچیچ شکست و بی‌توجه به موفقیتی که در صعود به جام بیست و دوم برای فوتبال ایران رقم زد، او را حتی مقصر ناکامی‌های ایران در قطر نیز دانست، اما آیا انداختن تصویرها به گردن اسکوچیچ دردی از فوتبال ایران دوا می‌کند؟ بی‌شک پاسخ منفی است و همین پاسخ منفی بهانه خوبی است تا به واکنش‌های اخیر اهالی فدراسیون فوتبال مشکوک شد که چرا درست در روزهایی که باید به دنبال واگویی ناکامی ایران در قطر باشند به دنبال مقصر نشان دادن نفراتی هستند که شاید به جرئت بتوان گفت کمترین سهم را در این شکست‌ها داشته‌اند!

یادداشت سیاسی
حسن رشوند

دولت متفاوت و خستگی ناپذیر

سفر رئیس‌جمهور به خراسان جنوبی تمام معادلات فکری و سیاسی کسالتی را که می‌گفتند دیگر رئیس‌جمهوری در بین مردم ندارد فرورویخت و حضور او در جمع مردم استان و رفتن در دورافتاده‌ترین نقطه استان و استقبال گرم و مثال‌زدنی از او در این شرایط، خطای بظن بود بر همه تحلیل‌هایی که این روزها دولت رئیسی را دولت نهم معرفی می‌کنند. حضور رئیسی و دولت او از این استان به آن استان و از این شهرستان به آن شهرستان و صرف‌وقت تعطیل هفته هم برای مردم، نشان از بیعت بالای او و دولتش برای رفع مشکلات و کاستی‌های پیش رو دارد و نباید از این ویژگی دولت او به راحتی عبور کرد | صفحه ۲